

Prováděje dovolací důvod čís. 1 § 503 c. ř. s., uplatňuje dovolatel zmatečnost napadeného rozsudku z důvodu čís. 9 § 477 c. ř. s., kterou shledává v tom, že odvolací soud v důvodech svého rozsudku jednak zdůrazňuje, že za důsledky zranění, za něž žalovaný odpovídá, považovati lze jen bolesti a obtíže, které obmezovaly jeho způsobilost k práci, jednak vyslovuje, že nutno hleděti nejen k fysickým bolestem, nýbrž i k duševním útrapám, pokud se jeví jako důsledky poranění, i když žalovaným samým nebyly zaviněny. Než nejde tu o rozpor v důvodech rozsudku, znemožňující přezkoumání rozsudku a nedopouštějící rozpoznati, jak odvolací soud pojímal věc, neboť z dalších důvodů jest zřejmo, že odvolací soud činí žalovaného zodpovědným i za duševní muka jako další důsledek žalobcova poranění a že při stanovení bolestného přihlíží i k těmto duševním útrapám. V tomto směru nelze upříti dovolání úspěch. Jak zjištěno, byla duševní muka u žalobce vyvolána tím, že lékaři Dr. H. a Dr. G. diagnostovali na zlomeninu spodiny lebeční, a že tato diagnosa, která se později ukázala býti mylnou, vyvolala u žalobce představu vážného a životu nebezpečného poranění a důsledkem toho pod tlakem domnělého nebezpečí subjektivní obtíže a muka. Tomuto důsledku poranění nelze přiznati příčinnou souvislost s úrazem a nelze tento důsledek považovati za takový, z něhož by žalovaný byl práv, neboť tato duševní muka nebyla způsobena úrazem, nýbrž nastala teprve z jiné příčiny, z mylné lékařské diagnosy, za kterou žalovaného nelze činiti odpovědným. Poněvadž odvolací soud neprávem při vyměření bolestného hleděl i k těmto duševním útrapám žalobcovým, pokládá dovolací soud bolestné vyměřené odvolacím soudem na 10.000 Kč za přemrštěné, a, vyhověv dovolání žalovaného v tomto směru, snížil bolestné na 5.000 Kč, maje je v této výši podle § 1325 obč. zák. a § 273 c. ř. s. za úměrné fysickým bolestem žalobcovým, poněvadž se tyto, jak zjištěno, jeví jen v bolení hlavy a v trhání nervů jako při bolení zubů, a trvaly nanejvýše po tři měsíce.

Čís. 9749.

Předpis čl. 286 obch. zák. platí i při právních jednáních, jež jsou obchodem jen na straně jednoho smluvníka, pro oba smluvníky, nehledíc k tomu, na čí straně jsou obchodem.

Dobytěk může býti předmětem obchodu podle čl. 271 čís. 1 obch. zák.

(Rozh. ze dne 20. března 1930, Rv I 1151/29.)

Žalobu o zaplacení kupní ceny za prodaného koně procesní soud první stolice zamítl, uznav opodstatněnou námitku žalovaného zkrácení přes polovici obecné ceny. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud uznal podle žaloby.

Důvody:

Odvolací soud zjistil, že žalobce jest obchodníkem s koňmi a že žalovanému prodal koně, kterého si opatřil, by jej při provozu své

obchodní živnosti dále zcizil, kdežto žalovaný není obchodníkem a koupil koně pro polní hospodářství. Z toho usuzuje odvolací soud správně, že prodej sporného koně jest na straně žalobcově obchodem podle čl. 273 obch. zák., kdežto koupě koně na straně žalovaného obchodem není. Mylný jest však názor odvolacího soudu, že proto, poněvadž koupě na straně žalovaného není obchodem, žalovaný jest oprávněn, namítati, že byl zkrácen nad polovici pravé ceny (§ 934 obč. zák.). Námitka ta jest předpisy čl. 286 a 277 obch. zák. vyloučena. Čl. 286 obch. zák. praví ovšem jen, že obchodnímu jednání nelze odporovati pro zkrácení nad polovici, vztahuje se tedy jen na obchody, ale, poněvadž neobsahuje nic o tom, že se vztahuje jen na toho z obou smluvníků, na jehož straně jest jednání obchodem, platí podle čl. 277 obch. zák. též při právních jednáních, které jsou obchodem jen na straně jednoho smluvníka, pro oba smluvníky, nehledíc k tomu, na straně kterého z nich jsou obchodem. Platí tudíž v souzeném případě též pro žalovaného. Úvahy odvolacího soudu o tom, že se takto nespravedlivě zkracuje na svých právech smluvník, který není obchodníkem, nemohly by, ani kdyby byly správné, býti rozhodnými, by zákonu byl dáván jiný smysl, než který vyplývá z vlastního smyslu slov v jejich souvislosti a z jasného úmyslu zákonodávce. O tom, že též dobytek může býti předmětem obchodu podle čl. 271 čís. 1 obch. zák. nemůže býti vážně pochybováno, neboť i dobytek jest hmotnou věcí movitou. Jak by z toho, že pro spory o vady dobytka jsou příslušné okresní soudy a že o vadách dobytka jest jednáno v občanském zákoníku, nikoli v obchodním zákoně, mělo býti usuzováno, že dobytek není předmětem obchodu, nelze pochopiti, vždyť před obchodní soudy (§ 51 j. n.) nepatří všechny spory z obchodů a podle čl. 1 obch. zák. platí i ve věcech obchodních podpůrně občanský zákon.

Čís. 9750.

Předpis § 170 čís. 5 ex. ř. platí též ohledně příslušenství vydražené nemovitosti.

(Rozh. ze dne 20. března 1930, R II 17/30).

Žalující firma dodala Karlu J-ovi americká kamna, vyhradivši si k nim vlastnictví až do úplného zaplacení kupní ceny. Dříve než byla kupní cena za kamna žalobkyni zaplacena, vydražil žalovaný dům Karla J-a, v němž byla kamna postavena. Žalovaný zdráhal se vydati žalobkyni kamna, maje za to, že jich nabyl exekuční dražbou jako příslušenství vydražené nemovitosti. Žalobu o vydání kamen procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu prodal a rozhodl. Nejvyšší soud zrušil usnesení odvolacího soudu a uložil mu, by, nehledě k důvodům, z nichž zrušil rozsudek prvního soudu, znovu rozhodl o odvolání. V otázce, o niž tu jde, uvedl v